

Noul *Excentric Club*

1. Percy învinge trei șampioni mondiali
2. Patru săptămâni în casa de nebuni
3. Enigma din Paris
4. Iron King, calul-minune
5. Deasupra Niagarei, pe o sârmă
6. Secretul aerului
7. O aventură în cartierul chinezesc
8. O răpire îndrăzneță
9. La întrecere cu expresul de Nizza
10. Ruleta »curățată«
11. O noapte în Whitechapel
12. Ziua de groază din mina „Victoria”

EDITURA „TEMPO”

NOU *Excentric Club*

3 LEI

sensatională aventuri sportive

4

IRON KING, CALUL-MINUNE

1960
Arbore Zambir

Nr 5

IRON KING, CALUL MINUNE

de
Martin Winfried.

EDITURA "TEMPO"
Toate drepturile rezervate.

PREFAȚA.

Percy Stuart, un tânăr american foarte bogat, independent și manierat, maestru în toate sporturile, dorea să fie primit ca membru în renumitul »Excentric-Club».

Dar Percy Stuart nu reuși mult timp să-și ajungă ținta, deoarece statutele clubului prevedeau (n mod expres, că nu pot fi primiți decât 197 de membri.

În afară de aceasta, Percy Stuart avea un dușman de moarte în baronetul Mac Hollister, care căuta, fără cruțare și prin toate mijloacele, să îngreueze primirea tânărului american ca membru al clubului.

Totuși Percy, pătrunzând cu forța în sala de ședințe a clubului, obținut să se admită pentru dânsul o excepție a statutelor.

S'a pus însă condițiunea ca Percy Stuart să rezolve un număr de probleme, propuse de conducerea clubului, număr echivalent cu membri clubului, adică: 197.

Rezolvarea fiecărei din aceste probleme pune la o grea încercare forța fizică și spirituală a lui Percy, energia sa, precum și amorul său propriu.

Percy Stuart semnă condițiunile, primind apoi dela mister William Spencer, președintele clubului, o scrisoare, care conținea prima problemă. Imediat după rezolvirea primei însărcinări i se înmăna o altă scrisoare, conținând cea de a doua misiune.

S'au succedat apoi alte însărcinări. Iată pe cea de a patra:

»Peste opt zile, vor avea loc în Anglia cursele de cai dela Epsom. Toate șansela de câștig le are Morning Star,

calul de neînvins al baronetului Mac Hollister, membru în »Excentric-Club».

Acest cal a câștigat patruzeci de curse, neputând fi învins până în prezent.

Percy Stuart să încerca ca, pe un alt cal, să întrecă calul baronetului Mac Hollister, la cursa din Epsom».

I. ÎN PARADISUL SPORTULUI HIPIC.

Ca în fiecare an, în luna Iunie, când au loc alergările de cai pentru derby-ul englez, domnea și acum o vie înfrigurare în New-Market, un orașel mic și curat, situat la o depărtare de o oră de Londra.

Derby-ul englez e mai mult decât un eveniment sportiv. Începând dela data în care neuitatul sportsman »Earl of Derby» organizase pentru prima oară, pe propria sa cheltuială, alergările de cai în acest gen, ziua derbyului se transformase într-o adevărată sărbătoare pentru poporul englez.

Se cifra la aproape un milion numărul celor ce veneau la Epsom, ca să asiste la aceste faimoase alergări de cai.

Cu prilejul derby-ului, pariurile ajungeau la milioane de șilingi, iar pentru un lord englez nu era o mai mare onoare în viața sa decât ca să câștige odată marele premiu al derby-ului.

La New-Market, evenimentul era așteptat cu o încordare febrilă, datorită și faptului că acolo se găseau toate grajdurile cu caii de curse. Populația din New-Market nu trăea de altfel decât de pe urmele alergărilor de cai. Iată de ce, fiecare locuitor din partea locului își punea toată nădejdea în sezonul alergărilor.

În fața unui mic și curat grajd din New-Market se opri un automobil, din care se dădu jos un domn, însoțit de o tânără frumoasă și elegant îmbrăcată.

La poarta clădirii își făcu apariția un bărbat înalt și spătos, cu fața roșie, cu părul puțin încăruntit și purtând pantaloni de călătorie. Era o persoană cunoscută și stimată în New-Market: mister Andrew Porter, antrenorul baronetului Mac Hollister, care posedea unul din cele mai mari grajduri din Anglia.

— »Halo, Porter«, strigă cel ce coborîse din automobil. »După cum vezi, imi ții promisiunea. Morning Star e gata? Vom face astăzi ultima probă!«

— »Totul e în regulă, Sir« răspunse mister Porter. »A m luat măsuri ca terenul de antrenament să fie închis și bine păzit. Fusese dorința dv., Sir, ca la antrenament să nu asistăm decât noi doi și bine înțeles jockeyul, care va călări pe Morning Star. Nu-l cunosc însă pe acest jockey, întrucât mi se pare că nu v'ați decis încă.«

— »Va mai de față cineva, dragă Porter«, răspunse baronetul Mac Hollister. »Va asista și lady Arabella Ryswood, care mi-a făcut plăcerea de a mă însoți până aici. Dar iată că vine și jockeyul pentru care m'am decis. Astăzi, va călări pentru prima oară pe Morning Star.«

— »A, e Dan Maher«, spuse vesel mister Porter. »O alegere excelentă, Sir! Nați fi putut face o alegere mai bună, căci Dan Maher e cel mai renumit dintre jockeyii noștri. În ultimii trei ani a câștigat cele mai multe curse.«

— »Acest Dan Maher mă costă o avere«, șopti Mac Hollister antrenorului său. »Dar nici nu-ți închipui ce înseamnă pentru mine câștigarea derby-ului. Vom vorbi însă mai târziu despre aceasta. Să-l salut mai întâi pe Dan Maher, care după cum am auzit, e foarte formalist«.

Dan Maher începuse ca simplu ggrăjdar, dar, datorită iscusinței sale în meșteșugul de jockey și succesele obținute, ajunsese multimilionar. Locuia la Londra într-o clădire splendidă, avea o moșie în Scoția și făcea parte din cele mai selecte cluburi.

Baronetul Mac Hollister întinse mâna jockeyului, care îi răspunse cu o indiferență prefăcută.

Arunca însă pe furie priviri spre Lady Arabella Ryswood și se părea că frumusețea acesteia îl fascinasese.

— »Dacă ești bun«, îi spuse baronetul, »te rog, mister Maher, să conduci pe Lady Ryswood la terenul de antrenament. Eu și cu Porter vom scoate calul din grajd, căci nu permitem nici unui străin să se atingă de acest cal.«

Nădăjduese, Porter, că ai luat toate măsurile ca nici un străin și nici chiar servitorii mei să nu între în grajdul în care se găsește Morning Star!«

— »Vă dau cuvântul meu, Sir«, răspunse Porter orgolios, »că ultimele șapte nopți le-am dormit în grajd, lângă cal. În afară de mine și de grajdarul cocoșat, care a îngrijit până acum de animal și în care am toată încrederea, n'a mai intrat nimeni în grajdul lui Morning Star!«

— »Foarte bine«, spuse baronetul Mac Hollister. »Țin totuși, să mă asigur încăodată că ai luat toate măsurile în privința lui Morning Star. Calul ăsta admirabil a dat dovadă că e de neînvins. A câștigat până acum 40 de curse în șir, învingând pe cei mai buni cai din Anglia. Acum însă, e la cea mai grea încercare: trebuie să câștigă derby-ul!

Am pus pariuri pe sume enorme pentru Morning Star. Pierderea banilor ași putea-o suporta, dar trebuie să-ți mărturisesc Porter, că acest derby-u are și o altă însemnătate pentru mine.

Ai văzut pe tânăra lady, care a venit cu mine? Lady Arabella Ryswood e o tânără văduvă, căreia îi fac curte de mult timp. Mi-a declarat însă categoric, că mă va lua de soț numai atunci când voi câștiga derby-ul englez. Un capriciu poate, dar explicabil când e vorba de o englezoaică nobilă!

Baronetul nu spunea însă că lady Ryswood avea și o avere considerabilă, din care cauză îi era și mai dragă.

— »Înțeleg foarte bine dorința dv.,« răspunse Porter.

— »Și în afară de toate acestea, mai e o chestiune, care depinde de succesul lui Morning Star«, continuă baronetul. »E mai importantă decât pariurile mele și decât cucerirea frumoasei lady Arabella Ryswood!

Cunoști pe mister Percy Stuart, care are și el un mic grajd cu cai de curse?«

— »Cai fără de valoare, Sir. Nici unul din ei nu poate fi periculos lui Morning Star!«

— »Percy Stuart este cel mai înverșunat dușman al meu«, spuse Mac Hollister amenințător. »M'am opus energic primirii lui ca membru în »Excentric-Club«.

N'am reușit să fie respins definitiv, dar a fost supus unei serii întregi de încercări, de a căror izbândă depinde dacă va fi sau nu primit ca membru al clubului.

Una din aceste misiuni este ca să învingă pe Morning Star, la derby-ul din Epson!

Ce crezi despre asta, dragă Porter? E posibil oare ca Percy Stuart să reușească?«

— »E imposibil«, răspunse Porter imediat. »Dau capul meu că Morning Star va câștiga derby-ul!«

— »Al right, Porter!« spuse ușurat baronetul Mac Hollister. »Știu că ești un om, pe care mă pot bizui!

Dacă Morning Star învinge, îți voiu dărui o mică avere. Dar acum, adu-mi te rog calul, căci sunt curios să aud părerea lui Dan Maher!«

Mac Hollister vru să deschidă ușa, în fața căreia stăteau de vorbă. Porter îi spuse:

»Ușa e încuiată, Sir. E încuiată ea și tezarul băncii engleze din Londra. Dați-mi voie s'o deschid!«

Antreneurul scoase o chee complicată și potrive secretul lacătului, după care ușa fu deschisă. Baronetul Mac Hollister intră în grajdul în care se afla Morning Star, cel mai renumit cal de curse din Anglia.

II. UN JOCKEU RENUMIT ȘI UN GRĂJDAR SĂRAC.

Dacă familiile sărace din Londra, cari locuiau în case umede și întunecoase, ar fi văzut acest grajd, ar fi fost cuprinse de invidie.

Sala lungă, cu ferestrele boltite, prin cari se răs-pândeă o lumină orbitoare, adăpostea numai pe Morning Star, deși ar fi fost loc pentru cel puțin doisprezece cai. Pereții erau de teracotă, iar podeaua din marmoră, acoperită cu pae, pentru ca Morning Star să nu simtă răceala.

De plafon atârnavă numeroase becuri electrice, iar ulucul în care se servea hrana calului, era deasemenea din cea mai fină marmoră.

În clipa în care intrară baronetul și antrenorul, un cocoșat mic și slab se ridică de lângă calul înalt și frumos.

Era grăjdarul, despre care vorbise antrenorul: singura ființă, care în afară de mister Andrew Porter, avea acces acolo. În ultimele trei săptămâni, cocoșatul fusese închis în acest grajd, împreună cu calul.

Cocoșatul avea 16 ani. Fața îi era slabă și palidă. Din cauza trupului său prea mic și a cocoșei de pe umărul drept, acest tânăr nu putuse ajunge jockey, rămânând un simplu păzitor și îngrijitor de cai.

Cocoșatul făcea o impresie comică, întrucât își pusese niște pantaloni de călărie, cari nu se aranjau pe picioarele lui slabe. Încălțase și cizme cu pînteni. Vesta cu dungi și jacheta roșie, pe care le îmbrăcase peste pieptul său mic și deformat, contribuiau și mai mult ca înfățișarea lui să nu fie totemai simpatică.

— »E destul de cald aici?« întrebă baronetul Mac Hollister, oprindu-se în prag. »Mi se pare că e cam răcoare!«

— »Cred că vă înșelați, Sir. Termometrul arată șapte grade, așa după cum i-a prescriș medicul veterinar lui Morning Star!«

— »Calul e bine curățat!« spuse din nou Mac Hollister, uitându-se la Morning Star. »Asta o face băiatul, mister Porter?«

— »Da, Sir«, răspunse micul cocoșat, »numai mâna mea atinge pe Morning Star!«

— »A, știi să și vorbești, micule maimuțoiu«, răsă Mac Hollister. »Credeam până acum că ești o maimuță, dar văd că e vorba de un om. Ai poate și nume de om?«

— »Da, Sir, mă numesc Isaak Prime!«

— »Ești de mult timp în serviciul meu? Când am vizitat grajdurile din New-Market, nu te-am observat pe acolo!«

— »L'am primit pe acest băiat acum trei ani, fiindu-mi milă de el«, explică mister Porter. »Mama lui e o spălătoreasă săracă din Londra. Singurul său sprin era acest copil, care însă în loc să crească, a rămas pitic. M'a rugat să-l fac jockey, dar din cauza staturii sale a fost imposibil. Totuși, călărește ca un diavol. Nimeni încă n'a călărit atât de bine ca el pe Morning Star, dar...«

În acest moment, se petrecu ceva uimitor:

Isaac Prime, piticul cocoșat, se aruncă la picioarele lui Mac Hollister, implorându-l:

— »Permiteți-mi, Sir, să călăresc eu pe Morning Star și vă jur că veți câștiga derby-ul. Dați-mi ocazia

să vă dovedesc, Sir, că și un cocoșat poate fi un foarte bun jockey. Mă veți face fericit nu numai pe mine, ci și pe sârmana mea mamă!»

— »Băiatul a înnebunit!» spuse Mac Hollister su-părat. »Lasă-mă în pace, maimuțoiule! Ce idee ne bună!

La terenul de antrenament așteaptă Dan Maher, jockeyul cunoscut de toată lumea, care a acceptat să călărească pe Morning Star. Și aici, mă roagă un grăjdar nebun să-i cedez această cinste. Por-ter, ai fi putut să mă scutești de această comedie! Pleacă de aci, copil prost ce ești, sau mănânci bătaie! O astfel de impertinență e de necrezut!»

Speriat și desamăgit, ca un copil căruia i se ia ju-căria, Isaac Prime se refugiase într'un colț al grajdului.

— »Să scoatem calul afară, ajută-mă!» îi ordonă antrenorul Andrew Porter, care profitând de faptul că Mac Hollister era cu spatele la ei, lovi pe sârmanul băiat cu pumnul în cocoasă, amenințându-l:

— »Bestie mică, mi-ai pricinuit un mare necaz. Stăpânii nu permit o astfel de purtare!

Auzi, ce idee de nebun! Să călărești pe Morning Star! Ha, ha, ar fi într'adevăr un spectacol original: o maimuță călărind un cal reges! Sar râde mult la Epsom!

Acum, șterge-o de aci», continuă antrenorul, des-legând calul. »Du-te la terenul de antrenament și așteaptă-mă acolo, căci aci nu mai am nevoie de tine!»

Un zâmbet ciudat se ivi pe buzele băiatului: un zâmbet de dispreț și ură. După ce cocoșatul se retrase,

Porter încuie ușa grajdului, ascultând atent până ce nu i se mai auziră pași.

»Morning Star, tu vei câștiga derby-ul», spuse An-drew Porter răzând. »Vei întrece pe toți ceilalți cai! Am eu grijă de asta.

N'a avut totdeauna efect procedeul meu? Nu-ți dau niciodată prea mult, ci numai doza necesară, ca să nu te prăbușești înainte de cursă.

După alergări, nu vom mai avea nevoie de tine, căci pariurile vor fi câștigate. Baronetul îmi va plăti o sumă frumoasă, lady Arabella Ryswood va deveni soția lui, iar mister Percy Stuart, care e atât de mân-dru încât nici nu-mi răspunde la salut, nu va ajunge niciodată membru al »Excentric-Clubului!»

După acest monolog, mister Andrew Porter des-chise un mic dulap, care se găsea într'un perete de mar-moră al grajdului...

Peste cinci minute, el apăru cu Morning Star pe terenul de antrenament.

Viitorul câștigător al derby-ului părea cam ner-vos. Era neliniștit, lovea cu picioarele de dinapoi și se ridica în două picioare, așa că Andrew Porter avu mult de furcă cu el, ca să-l liniștească puțin.

»Incalecă pe Morning Star», spuse baronetul jocke-ului Maher. »Inconjoară de trei ori terenul, iar eu voiu cronometra iuteala, ca să știm la ce ne putem aștepta din partea lui Morning Star!»

Dan Maher își desbracă paltonul său elegant, rămă-nând în pantaloni de călărie și într'o jachetă scurtă.

Incalecă însă cam greu, deoarece calul continua să fie nervos.

Când Morning Star simți că jockeyul e în șea, se ridică în două picioare, învârtindu-se în jurul său.

»E pericol de moarte«, strigă Dan Maher. »La dracu, dar ține odată animalul, mister Porter! Nu mă așteptam la o astfel de rezistență«.

— »Așa e el totdeauna nervos înainte de a pleca«, răspunse Andrew Porter, ridicând din umeri. »Asta e poveste veche, dar din moment ce încep alergările, Morning Star o ia înaintea tuturor celorlalți cai!«

Jockeyul se străduia zadarnic să liniștească superbul animal.

După încercări istovitoare, Dan Maher fu nevoit să renunțe.

»Plimbați puțin calul!« spuse el celorlalți. »Sper că se va liniști puțin«.

În acest moment, apărură micul cocoșat în fața baronetului Mac Hollister.

— »Voiu liniști eu calul, Sir; dar să-mi dați voie să-l încălec. Animalul mă cunoaște de mult timp și nu va mai fi nervos, dacă îl voiu călări eu«.

— »Ah, tu ești, prichindelule!«, râse baronetul. »Hai, suie-te maimuțoile!

Vom avea de ce râde acum, scumpă lady Arabella.

Maimuțoiul ăsta mic mi-a propus să încălece el pe Morning Star, asigurându-mă că va câștiga derby-ul!«

Frumoasa lady privi spre micul cocoșat. Dar privirea ei reflecta mai mult milă decât batjocură.

Micul grăjdar se urcă fulgerător în șea, alintând apoi gâtul și coama frumosului animal.

Morning Star porni în galop pe terenul de antrenament.

Cocoșatul dovedi că e un călăreț excelent. Călărit de el, Morning Star alerga ca vântul.

Morning Star înconjură de trei ori terenul, oprindu-se apoi tremurând în fața baronetului. Cocoșatul sări jos de pe cal.

»O viteză fenomenală!« spuse baronetul Mac Hollister, punându-și cronometrul de aur în buzunar.

Nu voiu divulga nimănui acest secret. Felicitările mele Dan Maher! Dumineca viitoare, vei fi din nou cel mai sărbătorit jockey din Anglia. Triumful d-tale va fi transmis prin radio în toată lumea. America și Australia vor ști că ai câștigat marele premiu, călărind calul meu!«

— »Dar eu?« exclamă cocoșatul Isaak Prime, ridicând rugător ochii săi mari și negri spre baronet. »Vai! convins singur Sir, că nimeni nu poate călări ca mine pe Morning Star. Nu fiți atât de nemilos Sir. Îngăduiți ca Duminecă să încălec eu pe Morning Star! Trebuie s'o faceți, Sir...«

— »Neruşinatule!« strigă Mac Hollister, amenințându-l cu cravaşa. »Îndrăznești să-mi vorbești astfel? Cară-te de aci! Nu mai am nevoie de serviciile tale! Porter, dă-l afară din serviciu!«

Micul cocoșat se dădu înapoi, intimidat.

Era palid și își încheșta pumnii, iar corpul său mic se cutremura ca de friguri.

— »Mă gonești ca pe un câine!« — murmură el eu vocea slabă și tremurândă.

»Pe mine, cară am îngrijit zi și noapte de Morning Star, pe mine care-l iubesc...«

— »Pleacă de aici!« tipă Mac Hollister. »Gonește-l Porter, nu vreau să-l mai văd!«

— »Ai înebunit!« spuse Andrew Porter cocoșatului, apucându-l de umeri și împingându-l. »Ce te a apucat? Vei rămâne acum pe drumuri și muritor de foame!«

Cu o smuncitură puternică, la care nimeni nu s'ar fi așteptat, Isaac Prime se eliberă din brațele antrenorului, spunând apoi tare, așa că baronetul auzi fiecare cuvânt:

»Derby-ul nu e câștigat încă! Eu, micul maimuțoiu, vă voi dovedi, mister Hollister, că ați greșit socotile. Ne vom revedea, mister Mac Hollister, Dumineea viitoare la Epson și veți vedea că derby-ul va fi câștigat de un alt cal!«

Baronetul îngălbeni la auzul acestor amenințări ale micului cocoșat.

III. COLETUL MISTERIOS.

După sosirea sa în Anglia, Percy Stuart se instalase, împreună cu cameristul său, la un hotel elegant din Londra.

Mai erau trei zile până la alergările, cu prilejul cărora Percy Stuart trebuia să rezolve cea de a treia misiune.

Bătuse miezul nopții, când tânărul american, care se găsea în camera sa dela hotel, își întrerupse lectura unei cărți distractive.

Se gândi la dificultățile nouiei sale misiuni și deveni neliniștit. Va reuși oare să rezolve cea de a patra problemă din șiragul celor 197, de a căror bună soluționare depindea primirea sa în clubul »Excentric?«? Iși dădea prea bine seama că, de asta dată, are prea puține șanse de reușită.

Cum va putea oare să învingă un cal atât de excepțional, cum e Morning Star?! Și când se mai gândea că acest cal va avea în sea pe Dan Maher, cel mai renumit jockey din lume! E posibil oare ca el, Percy Stuart, pe un cal oarecare, să se măsoare la alergări cu un jockey ca Dan Maher, calare pe Morning Star?«

O ușoară bătaie la ușă întrerupse firul gândurilor lui Percy.

— »Tu ești Jonny? Ce vrei?«

— »A sosit chiar acum un curier, care a adus o scrisoare. Pare să fie dela aceeaș persoană, care în ultimele două zile a mai trimis șapte scrisori, cu un conținut atât de enigmatic.«

— »Un nebun, care mă urmărește mereu«, spuse enervat Percy Stuart, deschizând ușa. »Intrădevăr, încă o scrisoare dela aceeaș persoană misterioasă. Sunt sigur că are exact acelaș conținut ca și celelalte șapte, pe care le-am aruncat la coș! Dă-mi-o s'o văd, Jonny!«

Percy deschise plicul, scoțând o foaie de hârtie murdară, pe care o mână copilărească și stângace măsghălise următoarele rânduri:

»Mister Percy Stuart!

Dacă vrei să devii membru la »Excentric-Club»; dacă vrei să învingi pe ambițiosul d-tale adversar, baronetul Mac Hollister; atunci înserează următorul răspuns în ziarul »Daily Mail»: Maimuța este bine-venită!»

— »Să ia dracul pe această maimuța încăpăținată!» spuse Percy Stuart enervat, rupând scrisoarea. »Sunt convins că toate scrisorile mi le trimite baronetul Hollister, ca să-și bată joc de mine!

Nu va reuși însă! Nu voi răspunde la această scrisoare dupăcum n'am răspuns nici la celelalte șapte.

Și acum, dragă Jonny, vreau să mă cule. Mi-ai pregătit tabletele de bromural?»

— »Sunt pe noptieră», răspunse cu o voce tremurândă credinciosul camerist. »Vă conjur însă, mister Stuart, să nu abuzați de acest calmant. Vă veți distruge nervii și nu veți mai putea adormi niciodată fără de astfel de medicamente!»

— »Vreau să dorm, dragul meu Jonny», spuse Percy Stuart cu vocea stinsă. »Te asigur că, foarte curând, voi avea parte de somnul cel bun și adânc, fără de deșteptare!

Dar tu să n'ai nici o teamă, dragul meu; căci în testamentul meu am avut grijă de bătrânețele tale!»

— »Dumnezeule mare! Vorbiți de un testament, dv. care sunteți tânăr și bogat. Cum de vă puteți gândi la moarte?»

— »Dar ce-mi rămâne altceva de făcut?» răspunse Percy Stuart. »Trebuie, dragul meu Jonny, căci peste

trei zile are loc derby-ul dela Epson. Morning Star, calul neîmpăcatului meu dușman Mac Hollister, va eși învingător, așa că toate speranțele mele se vor prăbuși!»

— »Dar nu mai există oare nici un mijloc, ca să-l înfrângeți pe mister Hollister? Sunteți doar nespus de bogat și puteți cumpăra un cal, care să întrecă pe Morning Star!»

— »Chiar dacă ași pune la bătaie întreaga mea avere, e imposibil să găsesc pe întreg pământul un cal superior lui Morning Star. Antrenorul meu mi-a spus-o sineer, că nici unul din caii mei nu e în stare să întrecă pe Morning Star, calul baronetului.

De aceeași părere sunt toți proprietari de grajduri și toți jockeyi, cu cari am vorbit în ultimele zile. Nu mai am nici o speranță! Acum, vreau să dorm, Jonny!»

În acest moment, se auzi sunând telefonul.

— »Ce s'o fi întâmplat?» întrebă Jonny.

— »Dacă îmi permiteți, mă duc să văd eu ce vrea portarul hotelului la o oră atât de înaintată», se oferî credinciosul camerist.

»Poate că a sosit telegrama vre'unui negustor de cai, care a găsit un cal potrivit pentru dv.!»

— »Du-te Jonny», răspunse Percy Stuart cu un zâmbet trist. »După ce vei afla despre ce e vorba, vin-o să-mi comunic!»

Cameristul părăsi camera, iar Percy Stuart încercă din nou să continue lectura.

»De fapt, e o lașitate din partea mea să mă gândesc la așa ceva!» își spuse Percy. »Dar nu-mi rămâne alt-

ceva de făcut, căci nu mă pot expune batjocurei unei lumi întregi. Toate ziarele s'au ocupat de misiunea, pe care am primit-o din partea »Excentric-Clubului«. Numele meu e acum cunoscut în toată lumea... Ah, ai venit dragă Jonny? Dar ce-mi aduci? Un coș?»

— »Da, un coș trimis chiar acum dela poștă. Poartă mențiunea: »Foarte urgent, deschideți-l imediat!«

Jonny puse coșul jos și luând un foarfece depe masă, întrebă:

— »Să tai pânda în care e învelit coșul?»

— »Nu mă interesează conținutul acestui coș, căci nici într'un caz nu voi găsi un cal de curse înăuntru. Lasă-l până mâine!»

— »Vă rog, deschideți!« se auzi o voce din coș. »Dacă veți face aceasta, vă asigur că Duminecă veți câștiga derby-ul!«

Scotând un țipăt de spaimă, cameristul făcu o săritură înapoi. Percy Stuart, care și el pălise, luă repede un foarfece și deschise pânda coșului.

În clipa următoare, se dădu înapoi, buimăcit.

Din fundul coșului, își făcu apariția un omuleț cocoșat, îmbrăcat în costum roșu de jockey.

— »Dar cine ești tu?» întrebă Percy Stuart uimit.

— »Dați-mi voie să mă prezint«, răspunse piticule cu o voce subțire. »Mă cheamă Isaac Prime și am fost până de curând grăjdarul baronetului Mac Hollister!«

— »Și ce te-a făcut să pătrunzi într'un mod atât de curios în camera mea? Sper că n'ai venit să mă spionezi?»

— »Nu, nici într'un caz!»

— »Ei bine, atunci ești afară din coș și spune repede ce dorești!«

— »Vreau să vorbesc cu dv. între patru ochi, Sir!«, răspunse Isaac Prime, eșind din coș și luând loc pe un scaun.

— »Nu vrei să vorbești în fața bătrânului și creancierului meu camerist? Jonny, retrage-te te rog!«

— »Very well, Sir; dar vă conjur să fiți prudent. Nu m'ași mira deloc ca micul cocoșat să fie un diavol, venit acum din iad!«

— »Nu vorbi prostii, Jonny. Lasă-ne singuri!... »Ei bine«, se adersă Percy băiatului. »Ce dorești?»

— »Să vă salvez, Sir!«

— »Să mă salvezi tu? Dar ce pericol mă amenință?»

— »Nu sunteți oare în pericol de a nu fi primit ca membru la »Excentric-Club?«

— »Dar cum de-ai aflat asta, băiete?»

— »Am surprins o convorbire a baronetului Mac Hollister, care vorbea cu antrenorul său, mister Porter, despre d-ta!«

— »Ai servit deci la grajdul lui Mac Hollister? Ai văzut poate și pe faimosul său cal, Morning Star?»

— »L-am văzut zilnic«, răspunse repede cocoșatul. »Mai mult încă: am dormit în fiecare noapte lângă el. Numai eu l-am hrănit pe Morning Star și nimeni nu-l cunoaște mai bine decât mine!«

— »Spune-mi deci«, întrebă Percy Stuart, »e într'a-devăr Morning Star de neînvins? Dar de ce zâmbești atât de ironic, piticule? Ce înseamnă asta?»

— »Aceasta înseamnă că Morning Star nu va câștiga derby-ul și că dv., Percy Stuart, veți fi învingătorul, dacă vă veți prezenta la curse cu unul din cai dv., care se numește Iron King.«

— »Dragă băiete, îți bați joc de mine! Iron King e cel mai prost cal din grajdul meu. Până acum, n'am reușit să câștig cu el nici cea mai neînsemnată cursă.«

— »Totuși, de data aceasta, Iron King va învinge pe Morning Star!«

— »Mă faci să înnebunesc, tinere! Vorbește mai precis, căci nici nu-ți poți închipui cum te voi răsplăti, dacă îmi vei ajuta să câștig derby-ul!

Dar minunea asta nu e posibilă», continuă Percy Stuart din nou disperat. »Cum ar fi posibil să înving, din moment ce Morning Star va fi călărit de Dan Maher, renumitul jockey, care până acum n'a pierdut nici o cursă!«

— »Aveți dreptate, Sir«, răspuse Isaac Prime. »Vă jur însă că Morning Star n'ar fi câștigat niciodată, dacă...«

— »Ei, dacă?« întrebă Percy Stuart cu vocea tremurândă și presimțind că va auzi o destăinuire foarte interesantă.

— »...dacă Andrew Porter, antrenorul baronetului Hollister, n'ar fi cel mai nerușinat înșelător din New-Market!«

— »Vrei să spui că antrenorul lui Mac Hollister se folosește de mijloace nepermise pentru a-și face calul rezistent? Știi că există astfel de mijloace artificiale și secrete. Modul de a le întrebuința se numește »dopping!«

— »Așa e, Sir! Eu, care am dormit lângă Morning Star, îngrijindu-l zi și noapte, vă asigur că acestui cal i s'a injectat substanțe nepermise înaintea fiecărei alergări.

Bătrânul antenor are un preparat, pe care-l ține ascuns într'un dulap din grajdul lui Morning Star. În grajd, n'are însă voce să între nimeni.

Dacă reușim să ne procurăm preparatul secret al lui Porter, vă asigur că Morning Star va fi învins de Iron King, căruia îi vom da o doză din acest preparat.

Iron King va câștiga derby-ul!«

La auzul acestor cuvinte, bucuria lui Percy Stuart fu nespus de mare.

Cu un strigăt de veselie, ridică pe micul cocoșat de pe scaun, purtându-l în brațe prin cameră.

— »Dumnezeu mi te-a trimis Isaac Prime, ca să fii salvatorul meu! Ne vom procura preparatul lui mister Porter, iar Iron King va câștiga derby-ul. Pe tine te voi face primul meu jockey și vei primi un salariu de zece mii lire!«

— »Aveți vă rog bunăvoința și așezați-mă jos pe covor!«, spuse Isaac Prime cu ochii strălucitori de bucurie.

— »Îți voi rămâne veșnic recunoscător, dragul meu băiat«, spuse Percy Stuart. »Dar explică-mi acum, ce te-a făcut să vii la mine. Doar nu ne cunoșteam până astăzi. Mi-ai destăinuit acest secret din ură sau din dorința de răzbunare împotriva lui Hollister?«

— »Da, Sir«, răspuse cu glasul tremurând micul cocoșat, »Vreau să mă răzbun, Sir, împotriva lui Mac

Hollister, care și-a bătut joc de mine și m'a lovit fără de milă!»

— »Asta e deci!« spuse Percy Stuart îngândurat, privind cu milă pe micul cocoșat, care tremura din tot corpul.

IV. DERBY-UL ENGLEZ.

Ușa grajdului în care se găsea Morning Star se deschise încet.

Era în noaptea de Sâmbătă spre Duminecă. Peste câteva ore urma să aibă loc derby-ul englez.

O noapte grea și înăbușitoare se abătuse peste New-Market, ca în preajma unei furtuni.

Era atât de întuneric, încât nu puteai să vezi nimic înaintea ochilor. Cerul acoperit de nori negrii și liniștea profundă anunțau o furtună.

Ușa grajdului se deschise încet și două umbre se strecurară înăuntru.

Dacă vre'un polițist ar fi întâlnit pe cei doi indivizi, i-ar fi somat cu revolverul în mână să se legitimeze, întrucât putea crede că sunt doi apași din Whitechapel.

Totuși, cei doi oameni, n'aveau o înfățișare neglijentă. Din contra: purtau paltoane lungi de stofă fină, iar în cap aveau caschete, după cum obișnuiau grăjdarii din New-Market.

Părea însă suspectă grija lor de a se mânji cu praf de cărbune pe față și de a purta mănuși pe mâni.

Cei doi inși, deschiseră cu precauțiune ușa grajdului; se opriră un moment și apoi, ascultând cu atențiune, închiseră ușa în urma lor.

Unul din ei, cel mai înalt și svelt, scoase o lanternă electrică din buzunar, cu care lumină grajdul.

Morning Star dormea întins pe paele din grajd. Lângă cal, dormea mister Porter, instalat într'un asternut moale. Deși avea un revolver alături, antrenorul nu părea periculos. Un puternic miros de alcool dovedea că se îmbătase.

Antrenorul dormea profund, scoțând sforăituri, cari stingheriau somnul lui Morning Star, căci animalul tresărea mereu nervos.

— »Unde e dulapul?« întrebă tânărul înalt și svelt pe celalt, care părea un pitic. »Unde e dulapul, în care se găsește preparatul misterios?«

— »Colo!« răspunse Isaac Prime, căci el era piticul.

— »O să-l puteți deschide tot atât de ușor, Sir; ca și ușa cea mare a grajdului?«

— »Nu există nici un lacăt«, răspunse Percy Stuart, »care să reziste minunatei chei ce mi-a făcut-o un fierar italian. Cheia aceasta o pot mări sau micșora, după cum am nevoie, făcându-mi servicii neprețuite!«

Dulapul e însă prea înalt și nu mă pot urca pe un scaun, căci zgomotul ar trezi din somn pe mister Porter!«

— »Și chiar dacă se trezește«, întrebă Isaac Prime, »ne vom lăsa oare stingheriți?«

— »Nicidecum«, răspunse Percy Stuart încet. »Ar fi însă mai bine să ne ajungem scopul, fără a ne mai folosi de cloroform.«

Vin-o micule, suie-te pe umerii mei și deschide ușa dulapului!«

Isaac Prime se cățăără pe umerii lui Percy Stuart și nu dură mult până ce ușa dulapului fu deschisă.

— »Aci e misterioasa farmacie a lui Andrew Porter. În sticla asta se găsește preparatul«, spuse băiatul.

— »Ce culoare are?« întrebă Stuart încet.

— »E limpede ca apa!«

— »Admirabil, atunci e foarte ușor! Toarnă conținutul în sticluta pe care am adus-o eu!«

Isaac Prime luă prudent sticla din dulap și turnă conținutul acesteia în cealaltă sticlută, pe care Percy Stuart o scosese din paltonul său. După ce sticlută fu umplută cu prețiosul preparat, Percy o ascunse din nou în buzunarul său.

Apoi, tânărul american scoase din celalt buzunar al paltonului o a doua sticlută, conținând apa curată.

— »Cu aceasta, vei umple sticla pe care ai deșertat-o. Să nu torni însă mai mult decât a fost înainte, pentru ca Porter să nu bănuiască nimic!«

— »Tin perfect minte cât lichid a fost înăuntru«, răspunse Isaac Prime. »Voiu umple sticluta, punând-o apoi la locul ei.«

— »Ineuie acum dulapul. Așa, e bine! Dă-te acum jos, băiete!

Avem tot ce ne trebuie«, continuă Percy Stuart. »Andrew Porter doarme dus și nici nu bănuiește că i-am luat elixirul prețios, datorită căruia a avut atâtea sucece ca antrenor!

Și acum, să plecăm! Sper că vom ieși tot atât de bine din New-Market, după cum am intrat!«

Lumina lanternei se stinse, iar cele două umbre întunecate dispărură după ușa grajdului, pe care o închisera însă cu grijă în urma lor.

În apropiere de grajd, aștepta un automobil. Percy Stuart se ureă, așezându-se la volan, iar cocoșatul luă loc lângă el.

Automobilul dispăru în întunericul nopții.

Derby-ul englez la Epson!

Încordarea numerosului public ajunsese la culme. Avuseră loc primele trei alergări și acum urma derby-ul.

Pe butoaie, lăzi, scaune și mese se urcase mulțimea curiosilor. Pariurile se încheiau cu înfrigurare.

»Doi șilingi pe Morning Star!« se anunță la ghișeurile de pariuri.

— »E o nerușinare«, se auziră zeci de strigăte, »asta înseamnă că dacă Morning Star câștigă, se va plăti pentru zece șilingi, numai douăzeci de șilingi!«

— »Ce vorbiți prostii!« izbucniră alte voci. Cum »dacă? E sigur că Morning Star va câștiga derby-ul! Nu există nici un cal care să se poate măsura cu calul lui Mac Hollister!«

— »Bravo, așa e; Morning Star va învinge! Pariez pe Morning Star!«

— »Și eu; și eu; și eu!«

— »Zece șilingi pe Morning Star; o sută de șilingi!« Ghișeurile erau asaltate de mulțimea care paria pe Morning Star.

Deodată, își făcu apariția un domn bătrân, care pare să fie străin, căci se interesa de șansele de câștig ale lui Iron King.

»Trebuie să fie nebun!« spuse un tânăr răsând.
»Uitați-vă la el, vrea să parieze pe Iron King!«

Bătrânul, care avusese ideea absurdă de a paria pe Iron King, fu asaltat de oferte sub orice preț.

»Nemaipomenit!« exclamă un gentleman gras.
»Nu mi-a fost dat să mai văd la alergări, un cal atât de prost ca Iron King!

Proprietarul grajdului, mister Stuart, n'a câștigat până acum nici-o cursă cu Iron King. Rabla asta a fost totdeauna bătută. Ha, ha, bine că se mai găsește și oameni proști, cari să parieze pe acest cal!«...

Walford, antrenorul lui Percy Stuart, se îndreptă spre patronul său, întrebându-l încet:

— »Sir, insistați ca Iron King să ia parte la derby-u? Vă rog, gândiți-vă bine și nu vă expuneți unui blamaj!«

— »N'am nici-o friică, Walford! Se va face poate haz pe socoteala mea, dar am cel puțin satisfacția că la aceste curse vor fi reprezentate culorile grajdului meu!«

— »Dar mai gândiți-vă, Sir; că micul cocoșat călare pe Iron King, va fi ca o maimuță calare pe o camilă!«

— »Isaac Prime e jockeyul meu și mă mândrește cu el! Iată-l că vine!« spuse Percy Stuart. »Lasă-mă cu el Walford, vreau să-i spun câteva cuvinte de încurajare!«

Percy Stuart se apropie de calul său. Iron King nu prea făcea impresie bună, căci era gras, avea părul de culoare spălăcită și nici nu se putea ține bine pe picioare.

— »All right, Prime«, se adresa el băiatului.
»I-ai dat doză?«

— »Da, Sir. Ține-ți vă rog acum jobenul, ca să ascund instrumentul!«

Percy Stuart întinse jobenul, în care cocoșatul aruncă micul injector, cu care, spre o mai bună precauțiune, administrase calului o nouă doză din preparatul misterios. Apoi, Percy Stuart își puse răsând jobenul în cap.

— »Succes, Isaac Prime!«

— »Să n'aveți nici o grijă, Sir! Vom câștiga derby-ull!«

Un răs disprețuitor isbucni în spatele lui Percy Stuart. Intorcându-se, tânărul american văzu pe Mac Hollister în mijlocul unui grup de sportivi.

— »E într'adevăr un cal minunat!« spuse Mac Hollister batjocoritor, arătând spre Iron King. »E un cal minunat, dar nu pentru curse, ci ca să care căruțele cu gunoi!«

— »Faci un pariu cu mine, că d-ta după această cursă, domnule baronet Mac Hollister, vei fi dispus să vinzi pe Morning Star pentru câțiva funzi, unui căruțaș de gunoi?«

Pariul nu se mai încheie, căci în aveiaș clipă se auzi semnalul de pregătire.

Isaac Prime vru să se îndrepte cu calul său spre teren, dar secretarul »Jockey-clubului« îl opri, spunând tare:

— »Baronetul Hollister protestează contra participării lui Isaac Prime, pentru motivul că, potrivit regulamentului, fostul său grăjdar nu poate călări pe calul unui alt proprietar de grajduri, înainte de a fi trecut șase luni dela darea lui afară din primul serviciu.

— »E prevăzut acesta în statute?« întrebă Percy Stuart.

— »Da, regulamentul și statutele prevăd această dispozițiune, mister Stuart!«

— »Mă așteptam să-mi faceți figura«, spuse Percy Stuart. »Descaleacă Isaac! Voiu călări eu!«

Tânărul american își scoase repede paltonul, rămânând în costumul de jockey, care avea culorile grajdului său: tunica galbenă și șapca albastră.

Apoi, răzând, încălecă pe Iron King și porni după ceilalți cai.

Mai întâiu, toți caii fură plimbați prin fața publicului; iar după câteva minute erau la start; gata de plecare.

»Imi pare foarte rău, dragă Isaac, că nu vei călări!«, se auzi o voce lângă Prime. Acesta, întorcându-se, văzu lângă el pe lady Arabella Ryswood.

Isaac Prime nu răspuns nici-un cuvânt, ci porni spre teren. Privea melancolic spre cai.

Alegarea începu.

Morning Star porni ca vântul, călărit de Dan Maher, plasându-se repede în frunte.

Iron King rămase în urmă. Era evident, că nu se putea ține de Morning Star.

Morning Star se menținea înaintea tuturor. Toate șansele erau de partea lui.

»Câștigă Morning Star! Morning Star!! Hura!«, se auzeau strigătele entuziaste ale publicului.

Isaac Prime observă că Dan Maher, care părea obosit, își lovea sălbatec calul, cu cravașa și cu pinteaii.

Până la țintă, mai erau numai 200 de yarzi.

Deodată, mulțimea izbucni în noi strigăte.

Un alt cal, aparținând lordului Rothschild, o luase înaintea lui Morning Star, întrecându-l cu mult.

Acum se dovedi însă măiestria de jockey a lui Dan Maher. Deși calul său era cu totul obosit, reuși să câștige din nou teren. Regele jockeyilor fu din nou în frunte.

»Înainte Dan Maher; înainte Morning Star!« urla mulțimea.

La un moment dat însă, strigătele de entuziasm ale mulțimei amuțiră. Se făcu tăcere, timp de câteva clipe, auzindu-se numai galopul cailor. Dar numai o clipă! Căci imediat apoi izbucniră vociferări și huidueli, arătând mânia și desamăgirea publicului.

Alături de Morning Star apărură un alt cal, în șeaua căruia se găsea un jockey cu tunica galbenă și șapca albastră, culorile grajdului lui Percy Stuart.

»Iron King! Iron King câștigă! O minune! Iron King!«

Iron King, într-o viteză nebună, o luă înaintea tuturor celorlalți cai, lăsându-i în câteva clipe cu mult în urmă. După un ultim efort, Iron King ajunse primul la țintă.

Câștigase derby-ul!

Cumplita desamăgire a celor ce pariaseră pe Morning Star fu urmată de un entuziasm general pentru Iron King.

Se auziră mii de strigăte:

»Iron King! Iron King a câștigat derby-ul! Trăiască Iron King!«

Percy Stuart coborî din sea, încredințând calul antrenorului său. Acesta se uita zăpăcit la Percy, nevîndu-i să creadă minunea. Percy Stuart îi șopti:

»Du calul în grajd, căci nu va mai alerga niciodată!

Pe d-ta te voi răsplăti regește, căci ești un antrenor excelent. N'am să-ți uit niciodată devotamentul. Îți mulțumesc Walford!»

Walford clătină din cap, uimit de cele întâmplute.

La ghișeurile de pariuri era o jale. Numai bătrânul, care pariase cu sume mari pe Iron King, era vesel și mulțumit.

Triumful lui Iron King adusese o avere enormă bătrânului. Acesta însă, care nu era altul decât bătrânul camerist al lui Percy Stuart, împărți toți banii, potrivit ordinului stăpânului său, săracilor din Londra și din New-York. Antrenorul Walford și bătrânul camerist avură și ei parte de câte o sumă mare de bani din aceasta avere. O însemnată sumă reveni apoi lui Isaac Prime, care putu astfel să ofere un traiu fără de griji bătrânei sale mame.

Baronetul Mac Holilster părăsi pe furiș orașul. Mulțimea se pregătise să-l linșeze, bănuind că toate victoriile anterioare ale lui Morning Star fuseseră câștigate prin înșelăciuni.

Andrew Porter nu scăpă însă așa de ușor ca stăpânul său. Mulțimea îl bătuse cumplit, așa că seara se găsea în pat, cu capul bandajat și cu nasul umflat. Se consola însă cu o sticlă de vin.

După ce-și scoase costumul de jockey, Percy Stuart găsi în garderoba sa o scrisoare, pe care-o deschise și o citi:

A patra misiune.

Mister Percy Stuart se va întoarce imediat în America.

Renumitul echilibrist Blondin a anunțat, că în ziua de 21 August va trece pe o sârmă peste cascadele Niagarei, purtând un om pe umerii săi.

Până acum, nu s'a găsit nici-o persoană curajoasă, care să se expună unei primejdii de moarte, primind să se lase dusă pe umerii lui Blondin peste Niagara.

Mister Percy Stuart va fi acel, care se va oferi în acest scop.

»Excentric-Club«.

Volumul viitor va fi:

»PE O SÂRMĂ, PESTE CASCADELE NIAGAREI«.

